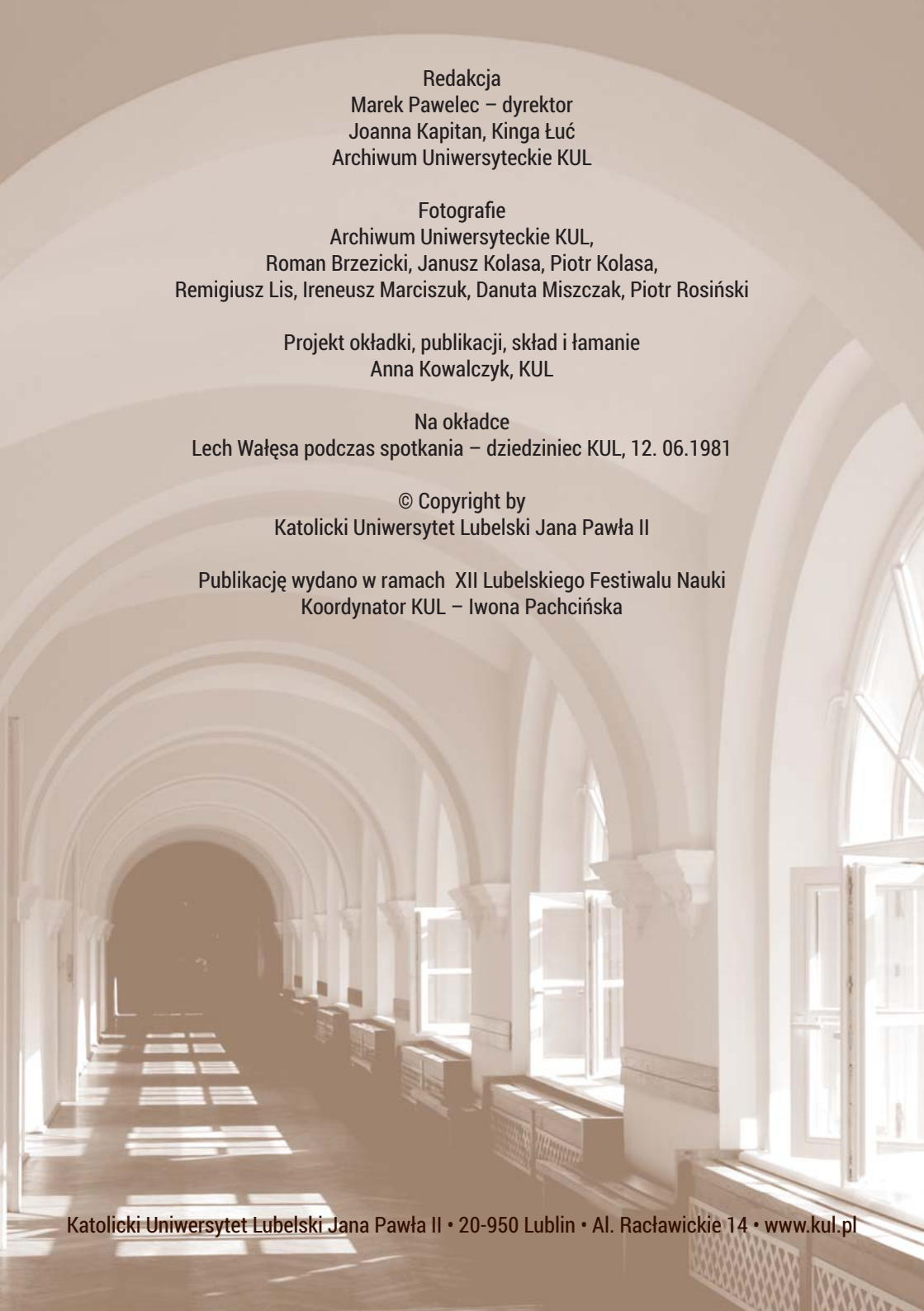




LECH WAŁĘSA W KUL





Redakcja
Marek Pawelec – dyrektor
Joanna Kapitan, Kinga Łuć
Archiwum Uniwersyteckie KUL

Fotografie
Archiwum Uniwersyteckie KUL,
Roman Brzezicki, Janusz Kolasa, Piotr Kolasa,
Remigiusz Lis, Ireneusz Marciszek, Danuta Miszczak, Piotr Rosiński

Projekt okładki, publikacji, skład i łamanie
Anna Kowalczyk, KUL

Na okładce
Lech Wałęsa podczas spotkania – dziedziniec KUL, 12. 06.1981

© Copyright by
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Publikację wydano w ramach XII Lubelskiego Festiwalu Nauki
Koordynator KUL – Iwona Pachcińska

Październik jest miesiącem szczególnym w kalendarzu akademickim Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ponieważ w mury Uniwersytetu wchodzi nowi studenci, odbywa się tradycyjna inauguracja nowego roku akademickiego oraz jest miesiącem pamiętnego 1978 roku, wyboru Karola kard. Wojtyły na papieża Jana Pawła II. Październik jest również miesiącem ogłaszania wyboru laureatów prestiżowej Nagrody Nobla. Jedynym polskim laureatem pokojowej Nagrody Nobla z 1983 r. jest osoba Lecha Wałęsy, człowieka – symbolu zmagania się narodu polskiego z władzą i ideologią komunistyczną, człowieka – symbolu walki o wolność, nie tylko w Polsce, ale na całym świecie.

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II miał zaszczyt gościć osobę Lecha Wałęsy wielokrotnie, zarówno jako przewodniczącego NSZZ „Solidarność” jak i pierwszego prezydenta Polski wybranego w wolnych i demokratycznych wyborach powszechnych. Pierwsza wizyta w KUL miała miejsce w dniu 12 czerwca 1981 r., w czasach nadziei pierwszej „Solidarności”, która związała się szczególnie, albowiem był to dzień nadania tytułu doktora honoris causa KUL poecie i laureatowi literackiej Nagrody Nobla Czesławowi Miłoszowi. Podczas tego pamiętnego spotkania doszło do symbolicznego zjednoczenia polskich robotników i inteligencji z polską emigracją. Polacy, których drogi życiowe były całkowicie odmienne, zjednoczyli się w budowaniu wolności w samych sobie i w ukochanej Ojczyźnie.

Kolejne odwiedziny Lecha Wałęsy w KUL miały miejsce już po przełomie 1989 r., najpierw jako przewodniczącego Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” i kandydata urząd Prezydenta RP w dniu 21 listopada 1990 r., a następnie jako Prezydenta RP w dniach 11 lutego 1993 r., 14 września 1993 r. oraz 13 października 1995 r.

Powyższym wizytem poświęcamy ten skromny album, jako dowód pamięci i szacunku, jaką Uniwersytet darzy osobę Lecha Wałęsy, człowieka z nadziei i symbolu wiary, wolności i demokracji.

Redakcja



LECH WAŁĘSA

Urodził się 29 września 1943 r. w Popowie w gminie Tłuchowo.

W latach 1959-1961 uczył się w Zasadniczej Szkole Zawodowej w Lipnie. W latach 1961-1967 pracował jako elektryk (samochodowy i ciągnikowy) oraz konserwator urządzeń elektrycznych w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Łochocinie. Od 1963 do 1965 odbywał ponadto zasadniczą służbę wojskową oraz Szkoły Podoficerów i Młodszych Specjalistów Wojsk Łączności nr 10 w Świeciu, którą ukończył ze stopniem kaprała. W dniu 2 czerwca 1967 został zatrudniony jako elektryk okrętowy w Stoczni Gdańskiej im. Lenina.

Pierwsze wzmianki związane z jego działalnością opozycyjną sięgają 1968 roku, kiedy to namawiał kolegów w stoczni do odmawiania udziału w masówkach potępiających strajki studentów. Od tamtego czasu zaczął coraz aktywniej angażować się w sprawy społeczne.

W dniu 1969 roku poślubił Danutę z domu Gołoś. Razem mają ośmioro dzieci.

W trakcie trwania strajku w grudniu 1970 roku brał aktywny udział w pracach Komitetu Strajkowego, pojawiła się nawet propozycja, by został jego szefem. Po tragicznych zajściach i śmierci robotników poprzysiął sobie, że taka sytuacja już nigdy nie może się powtórzyć. Z pełną mocą włączył się w pracę Wolnych Związków Zawodowych. Organizował stoczniowców, kolportował ulotki, wraz z innymi działaczami organizował spotkania dotyczące praw pracowniczych i samokształcenia.

W sierpniu 1980 roku był jednym z głównych inicjatorów protestu w Stoczni Gdańskiej. Jego osobista postawa, nieustępliwe negocjacje i walka o postulaty doprowadziło do powstania NSZZ „Solidarność”. Była to pierwsza bezkrwawa wygrana w polskiej historii. Wtedy to oczy całego świata zwróciły się w stronę Gdańska i Lecha Wałęsy.

Reakcją totalitarnego państwa na ówczesne wydarzenia było wprowadzenie Stanu Wojennego 13 grudnia 1981 roku. Lech Wałęsa był jednym z pierwszych internowanych.

Przez ciemną noc Stanu Wojennego i trudne lata po delegalizacji NSZZ „Solidarność”, kiedy związek był rozbity i niewielu ludzi miało jeszcze nadzieję na zwycięstwo, Lech Wałęsa był tym, który się nie poddał. Był rzecznikiem i orędownikiem idei solidarności. Pomimo

rozpuszczanych kalumnii na jego temat i ciągłych represji ze strony organów bezpieczeństwa PRL, nie załamał się. Jego walka została doceniona przez społeczność w Polsce, jak i poza granicami naszego kraju.

W 1983 roku został laureatem Pokojowej Nagrody Nobla.

W końcu lat osiemdziesiątych Lech Wałęsa zasiadł do rokowań z władzami komunistycznymi przy Okrągłym Stole. Konsekwencja i odwaga Lecha Wałęsy, który stanął na czele delegacji opozycji demokratycznej, doprowadziła do kompromisu ze słabą, lecz jeszcze groźną władzą komunistyczną, czego wynikiem były wybory 4 czerwca 1989 roku i utworzenie niekomunistycznego rządu.

22 grudnia 1990 roku Lech Wałęsa został pierwszym demokratycznie wybranym w wyborach powszechnych prezydentem Rzeczypospolitej Polski. W trakcie swojej prezydentury i po jej zakończeniu Lech Wałęsa zawsze pozostawał rzecznikiem Polski na arenie międzynarodowej.

Szczególnie działał na rzecz przyjęcia naszego kraju do Struktur Północnoatlantyckiego, oraz do Unii Europejskiej. Po przegranych wyborach o reelekcję w 1995 roku założył Instytut Lecha Wałęsy, którego misją jest popularyzowanie dorobku polskiej Solidarności, edukacja młodych pokoleń, wspieranie demokracji i budowy społeczeństwa obywatelskiego w Polsce i na świecie.

Dziś Lech Wałęsa podróżując po całym świecie, przypomina polskie doświadczenia i bezkrawne zmagania o pokój i demokrację. Poprzez swoje prelekcje i dialog z młodzieżą, apeluje o oparcie budowy dzisiejszego świata na podstawie uniwersalnych wartości. Będąc zwolennikiem globalizacji i widząc w niej logikę wykorzystania szans, jakie dają nowoczesne technologie i rozwój cywilizacji, namawia do budowy nowych struktur pokojowej współpracy narodów w XXI wieku.

Lech Wałęsa był wielokrotnie odznaczany i nagradzany za swoją pokojową walkę i postawę ambasadora międzynarodowej solidarności. Jest kawalerem Orderu Orła Białego i Orderu Odrodzenia Polskiego. W 1989 roku został odznaczony najwyższym odznaczeniem amerykańskim dla obcokrajowca – Medalem Wolności. Jest doktorem honoris causa ponad 45 uczelni i honorowym obywatelem ponad 30 miast na świecie. W Gdańsku od 2004 działa port lotniczy im. Lecha Wałęsy.

W 2004 roku reprezentował dziesięć nowoprzyjętych państw Unii Europejskiej podczas oficjalnych uroczystości akcesji w Strasburgu. W październiku 2008 roku został członkiem dwunastoosobowej grupy refleksyjnej nazwanej Radą Mędrców. W tym samym roku ufundował nagrodę swojego imienia, której laureatami zostali m. in. Alaksandr Bialacki, były Luis Inacio Lula da Silva oraz Michał Chodorkowski.

(na podstawie: <http://www.ilw.org.pl>)

12.06.1981 r. odbyło się spotkanie na dziedzińcu KUL, którego organizatorami był Zarząd Regionu i Wszechnica Związkowa „Solidarność” Regionu Środkowo-Wschodniego, na które przybył także przewodniczący Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność” Lech Wałęsa. Gościem tego niezaplanowanego spotkania był Czesław Miłosz.



Fragment wystąpienia Lecha Wałęsy:

„[...] myślę, że powoli wszyscy, naszymi wspólnymi siłami, doprowadzimy do tego, co pan Czesław sobie wymarzył, co sobie wymarzyło społeczeństwo, to, co [jako] działacze chcemy zrealizować.

Oczywiście, widzimy niebezpieczeństwa; dzisiaj widzimy, że rzeczywiście ani ja, ani działacze, nie rozwiążę problemów. Dzisiaj musimy zespolić siły i nie dać się rozerwać. Dzisiaj te drogi nasze muszą się zjednoczyć. Zawsze w historii świata dążono do jedności, nigdy jej nie było, bo i nie będzie. Jednocześnie dążymy maksymalnie, żeby jak najbliżej nasze wysiłki szły, a zwycięstwo nasze będzie pewne. Oczywiście, zagrożeń jest wiele, w tym miejscu na KUL-u pamiętajmy o jednym, że tu, choć troszeczkę skrzywiona prawda, lekko skrzywiona, wychodząc na zewnątrz, powoduje fatalne skutki.





Od lewej: Czesław Miłosz, prof. Jerzy Kłoczowski, dr Romuald Kukołowicz, Lech Wałęsa, Jan Bartczak (przewodniczący Zarządu Regionu)

W tym miejscu szczególnie – są takie miejsca, gdzie trzeba o prawdę, sprawiedliwość szczególnie dbać, bo to są przykłady, to są wzorce. Podobnie jest z miarami. Jeśli główna miara jest trochę fałszywa, wszystkie następne będą nie takie. Dlatego dbajcie o to, żeby stąd wychodziły najlepsze wzory i najuczciwsze przykłady. Wtedy naprawdę będziemy wierzyć we wzory, doceniać je i myśleć, że tak jest.

Na tym chciałbym zakończyć, oddać cześć, szacunek i podziękowanie panu Czesławowi, który nas wiele nauczył i będzie nas jeszcze uczył."

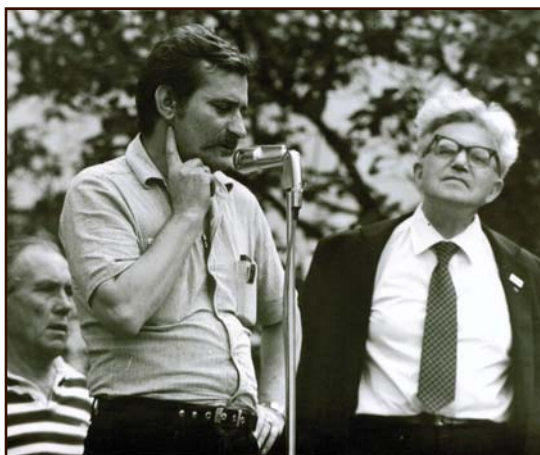
(na podstawie „Scriptores” nr 41 (2011), s. 177-178, wyd. Ośrodek Brama Grodzka-Teatr NN w Lublinie)



12 VI 1981 r.



Lech Wałęsa w towarzystwie
prof. Ireny Sławińskiej, Adama
Chruszczewskiego i Jerzego Bartczaka



Lech Wałęsa i dr Romuald
Kukułowicz w trakcie
spotkania



Porządek spotkania –
o. prof. Mieczysław A.
Krapiec,
dr Adam Stanowski,
Lech Wałęsa, dr
Romuald Kukułowicz



Na podium od lewej: dr Adam Stanowski, Lech Wałęsa, dr Romuald Kukołowicz

KOMUNIKAT RZECZNIKA PRASOWEGO NR 20/I98I

[...] W dniu następnym, 12.06.[1981 r.] w godzinach przedpołudniowych, Miłosz spotkał się z młodzieżą KUL-u; spotkanie było niezwykle ciepłe i serdeczne. W tym samym dniu, na dziedzińcu KUL, spotkał się również Czesław Miłosz z przedstawicielami „Solidarności” Regionu Środkowo-Wschodniego i całej Polski, a także z przewodniczącym Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność” Lechem Wałęsą. [...]

Jerzy Cieszkowski



Od lewej: Jerzy Bartczak, Czesław Miłosz, dr Romuald Kukołowicz, Lech Wałęsa,



Po spotkaniu – Rektor KUL o. prof. Mieczysław A. Krąpiec, Lech Wałęsa

LECH WAŁĘSA W KUL

21 listopada 1990 r. Katolicki Uniwersytet Lubelski odwiedził przewodniczący KKW NSZZ „Solidarność” Lech Wałęsa -członek Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół KUL oraz członek Rady Fundacji Rozwoju KUL.

W rektoracie KUL Lech Wałęsa odbył prywatną rozmowę z ks. prof. dr. hab. Stanisławem Wielgusem - rektorem KUL, ks. doc. dr. hab. Bolesławem Bartkowskim oraz doc. dr. hab. Stanisławem Kiczukiem - prorektorami KUL, bp. prof. dr. hab. Janem Śrutwą, bp. prof. dr. hab. Piotrem Hemperkiem i o. prof. dr. hab. Mieczysławem A. Krapcem OP - byłymi rektorami KUL.

Następnie, w salonach rektorskich, Lech Wałęsa spotkał się z ponad 70 osobową grupą profesorów i pracowników KUL. Po oficjalnym powitaniu gościa przez rektora KUL ks. prof. Stanisława Wielgusa, w imieniu pracowników przemówił prof. dr. hab. Antoni B. Stępień. Lech Wałęsa, zwracając się do zebranych, wyraził swoją radość z możliwości ponownego odwiedzenia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz spotkania z pracownikami i studentami. Warto przypomnieć, iż pierwsza wizyta i spotkanie społeczności KUL z Lechem Wałęsą miały miejsce w czerwcu 1981 r., podczas wizyty Czesława Miłosza.

Podniosłym momentem obecnej wizyty było złożenie przez kandydata na prezydenta RP wiązanki kwiatów pod pomnikiem papieża Jana Pawła II i Prymasa Tysiąclecia Stefana kard. Wyszyńskiego. Na zakończenie spotkania Lech Wałęsa przemówił krótko do licznie zgromadzonych na dziedzińcu uniwersyteckim studentów KUL.

Jan Wiktor Sienkiewicz



W drodze do rektoratu – od lewej Jan W. Sienkiewicz (rzecznik prasowy KUL), Stanisław Węglarz, Lech Wałęsa, rektor KUL ks. prof. dr. hab. Stanisław Wielgus



Bp Jan Śrutwa wita Lecha Wałęsę.



Rektorat – rozmowa Lecha Wałęsy z władzami Uczelni – od lewej: ks. doc. Bolesław Bartkowski, Lech Wałęsa, bp Piotr Hemperk

21 XI 1990 r.

Spotkanie
w Rektoracie
– Lech Wałęsa,
bp Piotr Hemperek,
doc. Stanisław
Kiczuk, o. prof.
Mieczysławem
A. Krąpiec



Spotkanie
w salonych
rektorskich
z grupą
profesorów
i pracowników
KUL – od lewej:
prof. dr hab. Jan
Ziółek,
prof. dr hab.
Antoni B. Stępień,
ks. doc. Bolesław
Bartkowski,
rektor ks. prof.
dr hab. Stanisław
Wielgus, Lech
Wałęsa

Spotkanie na
dziedzińcu KUL
ze studentami.
Od lewej:
Stanisław
Węglarz, Jan
W. Sienkiewicz,
Andrzej
Drzycimski,
Lech Wałęsa



KOMUNIKAT RZECZNIKA PRASOWEGO KUL

WIZYTA PREZYDENTA RP W KUL

11 lutego 1993 roku Prezydent RP Lech Wałęsa odwiedził Katolicki Uniwersytet Lubelski. Przed wejściem głównym do Uniwersytetu Prezydenta powitał rektor KUL ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus oraz prorektorzy: ks. prof. dr hab. Bolesław Bartkowski, prof. dr hab. Stanisław Kiczuk, ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek, a także przedstawiciele młodzieży akademickiej. Dostojny gość udał się na dziedziniec KUL, gdzie pod pomnikiem papieża Jana Pawła II i kard. Stefana Wyszyńskiego, złożył wiązanek kwiatów. Następnie goście udali się do salo-
nów rektorskich, w których odbyło się półgodzinne spotkanie Prezydenta z Wielkim Kanclerzem KUL abp. prof. dr hab. Bolesławem Pylakiem, rektorem i prorektorami KUL oraz rektorami uczelni wyższych Lublina i Wyższej Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. W spotkaniu uczestniczył także były wieloletni rektor KUL o. prof. dr hab. Mieczysław Albert Krąpiec, prezes Lubelskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr hab. Edmund Prost oraz wojewoda lubelski Adam Cichocki.

Na zakończenie spotkania w rektoracie Prezydent wpisał się do księgi pamiątkowej KUL:

BÓG I OJCZYZNA - TO HASŁO NIECH ZAWSZE PRZEWODZI TEJ UCZELNI, KTÓRA NIEWZRUSZENIE SYMBOLIZUJE WARTOŚCI TAK WAŻNE DLA POLAKÓW.

Ważnym elementem wizyty Lecha Wałęsy w KUL było spotkanie ze studentami i pracownikami naszej Uczelni w auli im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego, poprzedzone oficjalnym powitaniem ks. prof. dr hab. Stanisława Wielgusa. Przez godzinę Pan Prezydent odpowiadał na liczne pytania kierowane z prawie tysięcznej widowni a dotyczące wszystkich aspektów obecnej sceny politycznej i życia gospodarczego naszego kraju. Po spotkaniu w auli, w hall-u frontonu KUL na I piętrze, odbyła się konferencja prasowa dla ponad siedemdziesięciu dziennikarzy, zarówno regionalnej jak i ogólnopolskiej prasy, radia i telewizji.

Była to pierwsza w historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego wizyta prezydenta RP w murach naszej Uczelni. Lech Wałęsa odwiedzał wcześniej KUL (jako przewodniczący NSZZ „Solidarność”) 12 czerwca 1981 roku, gdzie spotkał się z Czesławem Miłoszem (przebywającym również po raz pierwszy w KUL, jako doktor honorowy naszej Uczelni) oraz 21 listopada 1990 r. w „przeddzień” wyborów prezydenckich.

Jan Wiktor Sienkiewicz

Dziedziniec uniwersytecki –
 rektor KUL ks. prof. dr hab.
 Stanisław Wielgus, Lech Wałęsa,
 ks. Franciszek Cybula (kapelan
 prezydenta L. Wałęsy), prorektorzy:
 ks. prof. dr hab. Bolesław
 Bartkowski, prof. dr hab. Stanisław
 Kiczuk



Spotkanie Lecha
 Wałęsy ze studentami
 i pracownikami KUL
 w Auli im. Stefana Kard.
 Wyszyńskiego.



Powitanie zgromadzonych
 gości przez Rektora KUL:
 Adam Cichocki (wojewoda
 lubelski), bp Bolesław
 Pylak, Lech Wałęsa, Andrzej
 Drzycimski (rzecznik
 prasowy L. Wałęsy), minister
 Mieczysław Wachowski



Lech Wałęsa dziękuje za zaproszenie.



11 II 1993 r.

Spotkanie Lecha Wałęsy ze studentami i pracownikami KUL w Auli im. Stefana Kard. Wyszyńskiego – Jan W. Sienkiewicz (rzecznik prasowy KUL), Andrzej Drzycimski (rzecznik prasowy L. Wałęsy), prezydent RP Lech Wałęsa, ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus

Jan W. Sienkiewicz,
Andrzej Drzycimski,
Lech Wałęsa,
ks. prof. dr hab. Stanisław
Wielgus



Konferencja prasowa w hallu na I piętrze.



W salonach rektorskich – spotkanie Prezydenta RP z Wielkim Kanclerzem KUL abp Bolesławem Pylakiem, rektorem i prorektorami KUL oraz rektorami wyższych uczelni Lublina i Wyższej Szkoły Lotniczej w Dęblinie, w spotkaniu udział wzięli również: o. prof. dr hab. Mieczysław A. Krąpiec – były rektor KUL, prof. dr hab. Edmund Prost – prezes Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz Adam Cichocki – wojewoda lubelski.





W drodze do Kościoła Akademickiego na Mszę św.: rektor KUL ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus, Lech Wałęsa – Prezydent RP, Hanna Suchocka – premier RP, ks. prof. dr hab. Marian Stasiak – dziekan Wydziału Prawa Kanonicznego i Świeckiego

CONSOCIATIO INTERNATIONALIS
STUDIO IURIS CANONICI PROMOVENDO

VIII MIĘDZYNARODOWY KONGRES PRAWA KANONICZNEGO

14-19 WRZEŚNIA 1993

Kościół – Państwo we współczesnych systemach prawnych



LUBLIN
WYDZIAŁ PRAWA KANONICZNEGO I ŚWIECKIEGO
KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO

KOMUNIKAT RZECZNIKA PRASOWEGO KUL ŚWIATOWY KONGRES PRAWA

W dniach 14-19 września 1993 r. odbył się w KUL VIII Międzynarodowy Kongres Prawa Kanonicznego pod hasłem Kościół – państwo we współczesnych systemach prawnych. Był to pierwszy kongres kanonistów zorganizowany na terenie tzw. [byłego] bloku wschodniego.

W Kongresie uczestniczyło 330 przedstawicieli 38 krajów. Najwięcej osób było z Włoch, Hiszpanii, Niemiec, Polski. Byli także nasi sąsiedzi ze wschodu, uczestniczący w Kongresie na koszt organizatorów.

Najbardziej uroczystym momentem było otwarcie Kongresu. Uczestniczyli w nim: kard. Józef Glemp, prezydent RP Lech Wałęsa, abp Józef Kowalczyk, Hanna Suchocka i wiele innych osobistości reprezentujących Kościół i Państwo z kraju i zagranicy. Gości powitał i aktu otwarcia dokonał JM Rektor ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus [...]. Następnie został odczytany przez abp. Bolesława Pyłaka okolicznościowy list od Ojca Świętego. Uroczyste przemówienia wygłosili także: Lech Wałęsa prezydent RP, kard. Józef Glemp Prymas Polski [...], Hanna Suchocka premier RP, bp Eugenio Correcco prezydent Consociatio, Patrick Valdrini rektor Instytutu Katolickiego w Paryżu.

Z punktu widzenia merytorycznego obrady były poświęcone relacjom między Kościołem i państwem w epoce współczesnej.

Głównym organizatorem Kongresu z ramienia KUL był ks. prof. dr hab. Marian Stasiak dziekan Wydziału Prawa Kanonicznego i Świeckiego oraz jego współpracownicy, z których wielką pomocą merytoryczną służył ks. prof. dr hab. Józef Krakowski. [...]

Jadwiga Michalczyk



14 IX 1993 r.

Przejdźcie gości do auli im. Stefana Kard. Wyszyńskiego na Międzynarodowy Kongres Prawa Kanonicznego – od lewej: rektor ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus, Hanna Suchocka, Lech Wałęsa, abp Bolesław Pylak



Uczestnicy Kongresu: Bolesław Pylak, kard. Józef Glemp, Lech Wałęsa, Hanna Suchocka, abp Józef Kowalczyk (nuncjusz apostolski w Polsce), abp Zenon Grocholewski, bp Jan Martyniak, dr Dariusz Dudek

Uroczyste przemówienie
Prezydenta RP Lecha Wałęsy



Dziedziniec KUL – złożenie
wiązanek kwiatów pod pomnikiem
papieża Jana Pawła II i kard.
Stefana Wyszyńskiego: od lewej
ks. Franciszek Cybula (kapelan
Prezydenta RP), Lech Wałęsa,
rektor KUL, ks. prof. dr hab.
Stanisław Wielgus,
Adam Cichocki, wojewoda lubelski



KOMUNIKAT RZECZNIKA PRASOWEGO KUL

WIZYTA PREZYDENTA RP W KUL

Przebywający w Lublinie prezydent RP Lech Wałęsa złożył wizytę w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Było to 13 października br. [1995], w przededniu inauguracji roku akad. 1995/96. Wizyta trwała zaledwie 2 godz. i 15 min, ale obejmowała bogaty program.

Przybywającego do Uniwersytetu Prezydenta powitał rektor KUL ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus i wojewoda lubelski Edward Hunek. Na dziedzińcu KUL pod pomnikiem Jana Pawła II i kard. Stefana Wyszyńskiego Dostojny Gość złożył kwiaty. Następnie w salonach rektorskich odbyło się krótkie spotkanie z JM Rektorem, Wojewodą, członkami Senatu Akademickiego KUL i rektorami innych lubelskich uczelni. Spotkanie ze środowiskiem uniwersyteckim odbyło się w auli im. Stefana Kard. Wyszyńskiego, gdzie zgromadziło się ok. 1500 osób. Z konieczności dużo osób brało udział tylko za pośrednictwem głośników.

Zgromadzeni w auli powitali Prezydenta spontanicznym odśpiewaniem hymnu narodowego. W serdecznych słowach i z należnymi honorami Głowę Państwa przywitał Rektor KUL. W krótkim przemówieniu wyraził wdzięczność za przybycie i podkreślił rangę tej wizyty mówiąc m.in.: Obecność Pana Prezydenta w Uniwersytecie, w tym czasie, gdy rozpoczyna się rok akademicki, ma wielkie znaczenie dla środowiska akademickiego, ponieważ świadczy o znaczeniu, jakie Pan Prezydent przywiązuje do roli nauki dla teraźniejszości i przyszłości kraju. Bez dynamicznego rozwoju polskiej nauki, która przeżywa w ostatnich latach olbrzymie trudności związane z niedoinwestowaniem, zagraża nam utrata suwerenności intelektualnej, a w konsekwencji suwerenności ekonomicznej, a być może nawet politycznej. (...)

Następnie rozpoczął się trwający 1,5 godz. dialog Prezydenta ze środowiskiem. Liczne i rozmaite pytania może były kłopotliwe, ale Gość nie uchylał się od odpowiedzi. Gromkie i spontanicznie odśpiewane 50 lat było niewątpliwym wyrazem życzliwości i uznania dla Prezydenta. Krótka konferencja prasowa zakończyła wizytę.

Jadwiga Michalczyk

13 X 1995 r.



Dziedziniec KUL – w drodze pod pomnik Jana Pawła II i Stefana Kard. Wyszyńskiego: rektor KUL: ks. prof. dr hab. Stanisław Wielgus, minister Janusz Ziółkowski, Lech Wałęsa



Salony rektorskie – spotkanie prezydenta Lecha Wałęsy z władzami Uczelni



Aula im. Stefana Kard. Wyszyńskiego – powitanie dostojnego gościa



Rozmowa Lecha Wałęsy
ze zgromadzonymi w auli

Pamiątkowy
autograf



Laureat pokojowej Nagrody Nobla Lech Wałęsa



Rektorat – wpis do księgi pamiątkowej KUL, 13 X 1995 r.